

Sống trong làng quê bu n n o nu t này, cũng gi ng nh ̣ khu kinh t ̣ m ̣i, không đi n, không n ̣ c máy, không sách báo .... Tr ̣ i m ̣ a ̣ ch nh ̣i kêu rên th ̣m th ̣t, lòng tôi hiu h ̣t r ̣ i b ̣ i - l ̣ p nh ̣ ch ̣ ng, l ̣ p th ̣ ng con, l ̣ p mong ngóng âu lo cho nh ̣ ng ng ̣ i bà con ru ̣ t th ̣ t. H ̣ đâu r ̣ i ? Đ ̣ u chân mây ? Cu ̣ i góc bi ̣ n ? T ̣ ng lai m ̣ t mừng... nhìn bên ngoài, m ̣ t màu đen th ̣ m.

T ̣ ngày ̣ y ban Quân Qu ̣ n t ̣ ch thu ngôi nhà bé nh ̣ c ̣ a chúng tôi, nó là món quà c ̣ a ông ngo ̣ i t ̣ ng cho đ ̣ a cháu gái duy nh ̣ t trong gia đình, mà h ̣ nói đó là tài s ̣ n do ch ̣ ng tôi hút máu c ̣ a dân đem v ̣ . Tôi b ̣ đ ̣ y ra ngoài đ ̣ ng, ng ̣ ngác, b ̣ v ̣ . Tôi b ̣ ném ra ngoài x ̣ h ̣ i l ̣ nh l ̣ng tàn nh ̣ n . Tôi không bi ̣ t ph ̣ i c ̣ u c ̣ u v ̣ i ai đây? Không bi ̣ t ph ̣ i bám víu n ̣ i nào, t ̣ t c ̣ quanh tôi ch ̣ là s ̣ xa l ̣ , th ̣ l ̣ ng. Tôi kinh ng ̣ c tê đ ̣ ng đ ̣ n n ̣ i không th ̣ nào khóc, không còn h ̣ i s ̣ c đ ̣ th ̣ than, tôi ph ̣ i t ̣ s ̣ ng, t ̣ xông ra ...đ ̣ i đ ̣ u v ̣ i cu ̣ c s ̣ ng đ ̣ y nhi ̣ u nh ̣ ng .... B ̣ ng đ ̣ ng bây gi ̣ ch ̣ còn l ̣ i mình tôi. B ̣ ng đ ̣ ng bây gi ̣ nh ̣ ng ng ̣ i thân yêu bi ̣ n hút b ̣ t t ̣m. Cái tâm tr ̣ ng th ̣ ng th ̣ t, b ̣ n ch ̣ n, tuy ̣ t v ̣ ng, tôi c ̣ m th ̣ y tôi gi ̣ nh ̣ ng ̣ i b ̣ chôn s ̣ ng. M ̣ t mình. Bóng t ̣ i. Cô qu ̣ nh v ̣y quanh.

Đ ̣ i s ̣ ng trôi qua m ̣ t cách v ̣ t v ̣ . Tôi t ̣ t ̣ ch ̣ y ng ̣ c ch ̣ y xuôi, thăm nuôi cha, thăm nuôi ch ̣ ng, nuôi con và nuôi mình, khi ̣ n tôi tàn t ̣ không ng ̣ , nét b ̣ ph ̣ c ̣ n c ̣ i xu ̣ t hi ̣ n th ̣ t nhanh trên m ̣ t tôi. Cô bé mà ngày nào chú Trình c ̣ gi ̣ i là “th ̣ c n ̣ y ̣ u đ ̣ u” bây gi ̣ ti ̣ u t ̣ y m ̣ng manh v ̣ t v ̣ nh ̣ con ma đ ̣ i.

Trong g ̣ n tám năm tr ̣ i. Tôi và đ ̣ a con trai đ ̣ u lòng v ̣ a b ̣ n tu ̣ i có r ̣ t nhi ̣ u k ̣ ni ̣ m t ̣ i c ̣ c trong nh ̣ ng chuy ̣ n đ ̣ thăm nuôi. Trong nh ̣ ng l ̣ n đó, m ̣ con chúng tôi nhi ̣ u đêm ph ̣ i ng ̣ ngoài l ̣ đ ̣ ng, ho ̣ c là ng ̣ i bó gi ̣ i su ̣ t đêm ngoài b ̣ n xe, ng ̣ l ̣n l ̣c ngoài b ̣ n tàu, ng ̣ b ̣ , ng ̣ b ̣ i... th ̣ m chí tôi cũng th ̣ ng xuyên ph ̣ i t ̣n ten đeo c ̣ a xe đ ̣ ch ̣ có m ̣ t tay trên qu ̣ ng đ ̣ ng đ ̣ y ̣ gà dài vài ch ̣ c cây s ̣ . Có m ̣ t l ̣ n xe đ ̣ b ̣ bánh, l ̣ t nh ̄o, l ̣n nhi ̣ u vòng, tôi ôm ch ̣ t l ̣ y con tôi mà t ̣ ng cùng nhau đi vào c ̣ i ch ̣ t. Khi chi ̣ c xe n ̣ ng n ̣ n m im th ̣i không l ̣n n ̣ a và bi ̣ t mình còn s ̣ ng, hai m ̣ con l ̣p ng ̣p run r ̣ y chen chút bò ra, tôi v ̣ i vàng r ̣ r ̣ m kh ̣ p cùng mình m ̣ y con coi có b ̣ gì, th ̣ ng tích ̣ đ ̣ u, mi ̣ ng m ̣ u máu h ̣ i con có đau ̣ ch ̣ nào không. Bi ̣ t con không h ̣ gì, tôi yên tâm r ̣ i c ̣ g ̣ ng đ ̣ n c ̣ n th ̣ ng th ̣ t đi nh ̣ ng ̣ i m ̣ ng du b ̣ i tìm trong đ ̣ ng ng ̣ n ngang l ̣i ra bao th ̣ c ̣ ăn thăm nuôi b ̣ p r ̣ m r ̣ i kéo lê kéo l ̣ t lên b ̣ đ ̣ ng. Tai n ̣ n tuy không có ng ̣ i ch ̣ t nh ̣ ng chung quanh tôi m ̣ i ng ̣ i kêu r ̣o lao xao. Lúc này tôi m ̣ i c ̣ m th ̣ y thân th ̣ t ̣i r ̣ i, v ̣ a ôm đ ̣ đ ̣ a con bé b ̣ ng xanh xao n ̣ m thêm thi ̣ p m ̣ t nh ̣ c trên ng ̣ c mà tôi tê tái, bu ̣ n đ ̣ n qu ̣ n th ̣ t đau xót ru ̣ t gan. Tôi l ̣ ng l ̣ ôm con mà khóc.

Khóc Lòng Thịnh

Tác Giả: Th&y Vy

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 01:07

Tôi bä vä ôm con näi vùng đät hoang vu lä lä m. Tôi bä vä nuôi con suät đän đäi län đän chua cay, và, cä vä y tôi lay lät säng.

Đäng quân hoài quy nhät

Thä thiäp đän träng thi

Cuäc đäi däu biän. Väy mà đäng đäng mäy chäc năm dài. Bäy giä nhä läi, không hiäu sao mà ba mä con tôi còn säng sót qua nhäng ngày tháng đó. Khi viät nhäng dòng này trên mänh đät bình yên, tôi không làm sao quên đäc cái cäm giác vä näi bi thäng thäng hän mà bän CS đä giät chät nhäng ngä i bän cäa chäng tôi.

Trong täp truyän ngän, tôi muän ghi läi nhäng ngày kinh hoäng cäa nhäng phiên tòa giät ngä i täi Chäng Thiän nhä nén nhang häi täng, kính väng, thäng yêu, gäi đän nhäng linh hän - näu có, trên cao. Cái chät, cäa các anh là nhäng hình änh mà chúng tôi rät tä hào.

Träc tiên, tôi viät vä ông Võ Văn Đäng, trung tá träng ty Cänh Sát tänh Chäng Thiän. Sau phiên xät hänh ông đäi tá tänh träng Häng cän täi Cän Thä thì mäi ngä i trong tänh Chäng Thiän läi mät phen säng trong sä thäp thäm đäi chä mät đäi u gì đó sä xảy ra, và ai näy cũng häi häp lo sä sä bät hänh đän cho mình, ngä i ta cũng đäng thäm thì vä nhäng phiên tòa xät hänh trong nay mai, ngä i ta to nhä vä nhäng nän nhän.... Tôi cũng nín thä đäi chä....Và ngày đó täi nhä cän bão đä.

Buäi sáng hôm đó, träc mät nhà tôi, bên kia đäng, mät đám đông rän ràng kä khiäng ngä i väc nhäng thanh cây to, nhäng miäng vän län, mäi ngä i xôn xao trong sä kinh hải thäm läng...hình nhä hä đäng khán đài...?! Tôi väa käp lä mä hiäu chuyän thì bäng có vài ngä i du kích xách súng täi xông vào nhà cäa tôi, hä khäng chä và yêu cäu tôi không đäc ra khäi nhà. Nghe xong, tôi biät tai häa täi räi, hai đäu gäi cäa tôi run lên, mäy ngày träc tôi nghe loäng thoäng tên chäng tôi trong danh sách nhäng ngä i bä tä hình? Väa nghĩ täi đó thì đäng nhä mät đät đäi chân tôi vä toät ra, tôi chäi väi, hät häng, mät luäng khí länh chäy đäc

theo säng läng, chäy tuät lên đänh đäu, tôi cä hä nhä qäy xuäng, nhäng chät nhä täi sä an nguy säng chät cäa chäng tôi, và nhä có säc phän kháng nào đó thät mãnh liät đäng tôi đäy, khiän tôi bäng tänh, mänh mä cäng quyät bä đäa con đi ra cäa, mäc kä hä kä súng theo sau, tôi häi hä

Khóc Lòng Thịnh

Tác Giả: Th&y Vy

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 01:07

đi về phía đám đông đang tập trung ở khán đài.

Trong lúc chờ đợi xe chờ tôi đi đến, có vài người kín đáo an ủi tôi, có người cảm ơn và ái ngại nhìn tôi bằng mang đũa chĩa, trên tay còn lật lật o đũa con nhím, họ muợn bũa đũa con dùm tôi, nhúng tôi cảm ơn lòng tốt của họ. Tôi muợn trong giây phút này, tôi ôm chặt đũa con của mình để nhìn chằm chằm tôi lên cuồi.

Trong tiếng xì xào, lao xao bàn tán, không hiểu sao tôi thấy tôi bình tĩnh lạ thường, tôi nhớ đến nh không khóc, không để cảm xúc tôi nhoe nhọt, tôi phải ngugn đũa nhìn cho rõ cảm nh này.

Bằng mọi người chĩa đũa ra rồi nhím đuôi theo chiếc xe bít bùng tiến vào, tôi cũng về phía xích nách đũa con đi theo họ, có tiếng ngugn du kích gõ i i i sau lưng:

- Ch& kia, đũa ng i !

Hoàn cảm nh này mà tôi còn sợ gì nữa, tôi mặc kệ họ chĩa theo kêu réo, ch&n i, tôi chen vào dòng người, len l&i chen tuốt đũa ngugn sát cảm nh chiếc xe chờ tôi. Qua cánh cửa nh& i mở cửa chiếc xe, tôi nh&n ra đũa c m&t ông Đ&ng, chú Thiên, ai nữa ? Hình nh& ông Bé. Cùng lúc đó tôi nghe tiếng khóc ở bên tai, tiếng khóc càng lúc càng l&n, tôi quay i, ch& Bé lẽ ngugn i r& r& i, m&y đũa con của anh Bé thì kêu ba i ba h&i th&t th&m th&t vô cùng. Trong hoàn cảm nh này tôi còn bằng đũa nào mà an ủi người khác, đũa óc tôi r&i b&i, nh&c m&t tôi r&n r&a. Có i, không có cảm nh nào thể l&ng và tàn nh&n bằng cảm nh phải ch&ng ki&n ngugn i ta gi&t ngugn i thân yêu nh&t của mình. Tôi chong m&t tìm ki&m, về n không thấy m&t ch&ng tôi, ru&t gan tôi nóng nh& i a đũa, tôi s&t ru&t, không đ&n đũa c, tôi kêu to lên:

_ Chú Trình! Chú Trình i ?

Bằng có m&t toán m&c đũa b& đũa, đáng về đũa đ&n đ&n m&c của xe. Tôi h&i h&p, c& h&ng tôi ngh&t cảm nh, tôi chong m&t đũa. Tiếng ngugn i b& l&i ra, tr&c tiên là ông Đ&ng, ông Bé, chú Thiên, và... tôi nín th&... của xe toang hoát, tr&ng tr&n, tôi nh& không tin vào m&t của mình, họ, họ t&i? không có chú Trình? Thoát r&i! Về y là ch&ng tôi thoát r&i, tôi m&ng đ&n ngugn ngugn... Tôi c& h& nh& không nh&c nh&i bàn chân, đũa ngugn im s&ng gi&a đám đông cho đ&n lúc nghe tiếng m&m của

Khóc Lòng Thịnh

Tác Giả: Th&y Vy

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 01:07

---

công t& viên trên loa phóng thanh, tôi m& i l& i nh& i b& con đi v& nhà, vô t& i trong tôi l& p c& p khoá c& a l& i, đ& t con lên gi& ng, cháu bé ngoan ngo& n n& m im. Qua nh& ng gi& phút căng th& ng r& n ng& i, tôi m& t m& i r& r& i, tôi vui m& t xu& ng g& i, tôi mu& n thi& p đi, tôi mu& n ng& m& t gi& c th& t say, đ& không nghe, không th& y, không nghĩ t& i chuy& n đang x& y ra ngoài kia...nh& ng mí m& t tôi c& ng ng& t, cay xè....

Lo& t súng oan nghi& t lúc ban chi& u, làm tôi bàng hoàng ám & nh su& t đêm. Đ& u óc tôi m& t m& , tôi không ng& i yên đ& c, không n& m yên đ& c, tôi th& t th& n đi t& i đi lui. Ngôi nhà th& t v& ng v& , tôi nhìn quanh ch& i v& i h& t ho& ng - Chú Trình đâu r& i? Chú Trình đâu r& i? Tôi ng& ngàng r& i b& t khóc r& ng r& c, bây gi& thì n& c m& t tôi tuôn đ& m đ& , n& c m& t mà tôi ch& t ch& a b& y lâu đ& c th& a thuê tuôn trào, n& c m& t trôi kéo tu& t h& t nh& ng u u& t, n& c m& t trôi, đ& ti& ng khóc c& a tôi không b& n b& t t& c t& i, cho tôi v& i b& t nh& ng cay đ& ng trong lòng .....đ& tôi có thêm s& c m& nh cùng v& i ng& i ch& ng đ& ng đ& u sóng ng& n gió ch& u đ& ng nh& ng tai & ng ph& phàng trong hoàn c& nh n& c m& t nhà tan này. Tôi ng& i đó m& t mình, l& loi, lòng chông chênh, khóc l& ng thình. Lòng thình.

Tôi nghe ng& i ta k& l& i thái đ& can đ& m c& a ông Võ văn Đ& ng trong phiên tòa hôm đó. Ông bi& t b& n h& s& gi& t ông. Ông không s& . B& n h& k& t t& i ông có n& máu v& i nhân dân, ông tr& l& i kh& ng khái t& ng câu m& t, ông không n& máu ai c& - ông b& o v& đ& t n& c, b& o v& mi& n nam Vi& t Nam. B& n chúng h& i, ông tr& l& i. Ông tr& l& i bình tĩnh rõ ràng cho đ& n n& i b& n chúng t& c t& i nhào l& i đánh ông, b& t mi& ng ông, t& t micro đ& dân chúng không nghe đ& c ti& ng c& a ông. Nhi& u ng& i s& h& i mà ông thì ung dung l& l& ng. Ông nhìn quanh nh& chào vĩnh bi& t.

Có r& t nhi& u dòng n& c m& t âm th& m ti& n ông đi .

Ông trung tá Võ văn Đ& ng là m& u ng& i xu& xòa, t& t b& ng. Ngày đ& u tiên, ông m& t mình lái chi& c xe con cóc vô nh& n ch& c tr& ng ty C& nh Sát t& nh Ch& ng Thi& n, ông l& i r& t đ& n gi& n, s& ng m& t mình trong cái lô c& t k& bên ty cho đ& n ngày m& t n& c. M& c dù không th& y v& con ông đâu, nh& ng vì tôn tr& ng, cho nên chúng tôi th& t tình không h& i đ& n chuy& n gia đ& o c& a ông, có đi& u & t& i t& nh này, ông có đ& a con r& i v& i ng& i đàn bà tên T& , ch& ti& m ăn Nh& Ý, cháu bé là con gái tên Đi& u, khuôn m& t cháu gi& ng ông nh& đ& c .

B& x& t& hình chung v& i ông Đ& ng là ông Ph& m văn Bé, ông là đ& i úy thám sát, tánh tình và t& ng tá c& a ông y nh& Lý Quì đ& c t& trong Th& y H& . Ông ch& t đ& l& i v& và tám con.

Khóc Lòng Thịnh

Tác Giả: Th&y Vy

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 01:07

Nh&ng phiên x& ti&p theo có chú thi&u úy C&nh Sát tên Ph&m Đình Tho&i, chú hi&n nh& con gái, i&i nghèo, khi ch&t, thi&u úy Tho&i đ& i&i v& và hai con còn nh& i&m.

Trong th&i gian này, tôi đ& c tin ng&i i&n cùng khóa v&i ch&ng tôi là anh Lê Phó b& x& t& hình & Cà Mau. Chúng gi&t anh r&t là man r&. Không bi&t v& con anh s&ng ra sao? Tôi v&n nh& hoài khôn m&t v&i c&p ki&n c&n đ&y c&m r&t đ& m&n c&a anh.

Cái t& uyên &&ng bé nh& c&a chúng tôi, & t&i m&t t&nh i& nhi&u b&t tr&c-r&t may m&n đ& c nhi&u ng&i i&n nh& anh ch& Lý L&c Long Quân, anh Lê Xuân T&o, anh La Thanh Nhàn, anh Lê Phó ghé thăm .

Tôi nh& anh Tiêu Vinh Hi&n là nhân ch&ng cho cu&c tình c&a chú Trình và tôi. Tôi nh& anh Khu Ng&c Đa, anh Lê Huy Bình trong ngày chúng tôi c&i nhau. Tôi nh& anh ch& Nguy&n Đăng Công trong nh&ng ngày bi&n đ&ng. Tôi nh& g&&ng m&t th&t th&n đ&n tuy&t v&ng c&a anh Tr&n Văn T&n khi anh cho chúng tôi bi&t tin con anh b& b&nh nan y. Tôi nh& nh&ng ngày chúng tôi “rách nát” đ& c anh Nguy&n Văn L&&ng c&u mang giúp đ&. Tôi nh& anh Ngô Thi&i L&p v&i ch& đ& Bonsai và Mai chi&u th&y. Và, v&i c&p anh ch& Hà Nh& Quý & Kim Ph&&ng v&i chúng tôi nh& ng&i i&ri k&, tôi h&t lòng ng&&ng m& anh ch&, c&m &n anh ch& ch&u khó ng&m phòng tranh v&ng v& c&a tôi nh& m&t khách i& - đ& tôi ti&p t&c c&m c& cho đ&n ngày hôm nay.

Trong trí nh& nh& nhoi c&a tôi ch&a r&t nhi&u k& ni&m. Dù vui hay bu&n. K& ni&m nào cũng đ&p.